

Административно управление на с.Осиково-Миланово

По време на турското робство с.Осиково е на административно управление на Берковска каза (околия). Това установяваме от намерените турски документи: фрагменти от данъчни регистри с подробно записване на данъкоплатците и данъчните приходи за времето – 1515 – 1520 год. и 1541 – 1542 год., т.е. времето на султан Селим I и неговият наследник – синът му Сюлейман Канони. Документите са собственост на народната библиотека “Св.св. Кирил и Методии”. Друг документ е публикуван в том 16 “Извори на българската история”, изд. на БАН – 1971 год. и е от 1576 год. Съдържа същите данни. Тези документи доказват, че Осиково като селище е съществувало по това време и е било на административно управление в Берковска каза. През 1875 год. селото е дало общ данък на глава на населението 560 гроша, които са внесени от старейшината Симеон. Освен пари са внесени и зърнени храни. Смятаме, че старейшината е Симеон Коцов Зоров.

В протокола за разпит на българи-осиковци във връзка с ботевите четници, проведен в берковския съд на 27.05.1876 год., разпитаният Горан Маринов дал следния отговор: “От Осиково, мухтар (старейшина) съм на селото”. Това сведение е взето от книгката на Илия Киров (“Осиково през вековете”). От тези данни правим извод, че по време на робството начело на селото е стоял българин – старейшина (мухтар). През 1875 год. това е Симеон Коцов Зоров. През 1876 год. – Горан Маринов. При Освобождението завареният старейшина е Цветко Петков Топалийски, който бил заменен от Тодор Петров Глогов и Тодор Христов Чукалейски. Те стояли начело на местното управление до 1893 год. “Историческо описание на селото” от 1927 год. гласи: “До Освобождението е стоял местен кмет (княз) Цветко Петков около 20 години. Също и след освобождението е стоял малко време като след него кмет станал Горан Иванов Данколов. Характерно за онова време е било начина на гласуване за кмет и др. – с боб, а сметките са водени на дърво с резки – рабош”. Не ни е известно Горан Иванов Данколов и Горан Данколов (Йондето), за който се съобщава, че е защитавал населението, едно и също лице ли е.

До Освобождението старейшината е изпълнявал функциите си в административното помещение в сграда, която е наричана конак. Там са посрещани и представители на турската власт, там са събирани и данъците от населението. След Освобождението тази сграда е разрушена и на нейното място е построено училището. И до днес мястото пред някогашното училище, т.е. училищният двор се нарича “конак”. (Например: Децата отидоха да играят в конако).

След Освобождението и след разрушаването на сградата на конака, кметовете са използвали помещения в различни частни къщи в старото село – Глоговата къща, Рунчовата къща, Топалийската къща и др. През 1902 год. кметът Петър Гьонков Ханджийски измества кметството в м. Гувна в къщата на Георги Вутов Ханджийски. От тази година официално центърът на с.Осиково става махала Гувна. В зависимост от това кой бил кметът, административното помещение се е местило в Гацината къща на Александър Павлов Гацин, в Топалийската къща на Григор Илиев Топалийски и т.н. Всички са били в центъра на м. Гувна, т.е. сегашният център на с.Миланово. През 1935 год., при кметуването на общинския кмет Никола Стоянов Кьонин, известен като Никола Осиковски, и кметския наместник Ценко Григоров Топалийски, е построена

сграда за кметство върху дарено от Никола Иванов Манчов (Глухчов) място и се използва за целта и днес. По това време Осиково е било в община Лакатник. В "Историческо описание на с.Осиково" от 1927 год. има данни, че през 20-те год. Осиково е било община и село Дупни връх (Дружево) е влизало в нея.

След Освобождението до 1956 год. Осиково е на административно подчинение на Враца – околия, окръг, област. От тогава преминава към Свогенска околия, Софийски окръг. През 1959 год. се обособява община с център Гара Лакатник до 1979 год., когато общините се уедряват в селищни системи. Миланово влиза в селищна система Своге, от 1988 год. Софийска област, община Своге и до днес.

През 1950 год. селото е преименувано от Осиково на Миланово в памет на загиналия по време на Септемврийското въстание Милан Петров Трупълъв. Независимо от това, жителите на селото, предимно по-възрастните, не са забравили старото име, тъй като то носи в себе си историята на селото и връзката му с другите села, носещи това име.

През целия период от Освобождението до наши дни кметовете са избирани или назначавани съгласно законите на нашата държава. Някои са кметували по 1-2 години, други – по няколко мандата. Всеки кмет се е стремил да направи нещо значимо за селото и неговите жители. Някои са постигнали по-малко, други – повече, в зависимост от техните личностни качества и възможностите, предоставяни от по-висшестоящите административни органи.

Следва списък на кметовете, който вероятно не е пълен и хронологически не е подреден, и по-значими техни дела от Освобождението до наши дни:

1. Горан Иванов Данколов
2. Цветко Петков Топалийски – заварва го на поста кмет Освобождението
3. Тодор Петров Глогов
4. Тодор Христов Чукалейски – двамата сменят заварения Цветко Петков и стоят до 1893 год.
5. Коцо Симеонов Зоров
6. Никола Иванов Манчов (Глухчов) – дал мястото за построяване на сградата за кметство, която се ползва и сега
7. Георги Вутов Ханджийски
8. Петър Гьонков Ханджийски – през 1902 год. измества административното помещение от м.Старо село в м.Гувна. Събира от жителите на селото бакър и закупува камбана за църквата.
9. Иван Стоянов Рунчов – през 1879 год. е избран за делегат на Учредителното Велико народно събрание във Велико Търново.
10. Димитър Стоянов Рунчов
11. Цено Стоянов Рунчов
12. Цветко Илиев Топалийски – избран за няколко мандата в различно време, кметувал повече от 20 год.
13. Александър Павлов Гацин
14. Петър Димитров Йошин – избран по време на управлението на БЗНС. По негово време е построено първото училище в центъра на селото в м.Гувна и открита прогимназия.

15. Павел Гъонов Зеленков – стоял три дни по време на септемврийските събития – 1923 год.
16. Димитър Петров Дафинов
17. Иван Антонов Трупълъв (Керефейски)
18. Тодор Иванов Торбов
19. Георги Горанов Асански
20. Петко Колов Зоров
21. Иван Колов Делииванов
22. Тодор Гоцов Данколов
23. Ценко Григоров Топалийски – учил строително инженерства в Германия, построил сградата на кметството и читалищния салон през 1935 год. и направил първия регулационен план на селото. По негово време в строителните дейности, главно във водоснабдяването, участвал активно Димитър Цветков Топалийски, строителен инженер.
24. Гоца Геров Данколов
25. Наследников – адвокат по професия, назначен от друго място.
26. Цветко Александров Гацин – започнал водопровода от Мушат през 1941 год.

След 09.09.1944 год. кметовете са назначавани или избирани от общинските съветници.

27. Симеон Петров Трупълъв
28. Иван Димитров Торомански
29. Александър Петров Зоров
30. Величко Тодоров Зоров – завършена е втората училищна сграда в м.Гувна и училището е преместено в нея през 1951 год. Направено е ТКЗС през 1950 год.
31. Димитър Тодоров Зоров – до смъртта му през 1977 год. построена е сградата на здравната служба, асфалтирано е шосето Лакатник – Миланово, асфалтирани улиците в централната махала, водоснабдяването е разширено, направен водопровода от Варовитица, електрифицирано е цялото село, благоустроен е центърът.
32. Никола Иванов Бонов – 1977 – 1982 год.
33. Цветко Иванов Младенов – 1982 – 1986 год. Построена е сградата на детската градина, завършено е благоустрояването на центъра на селото, построен е водопроводът от Петренски дол и разширена водопроводната мрежа до всички махали и паметника на септемврийци.
34. Цветко Тодоров Гъонов – 1986 с прекъсване до 1999 год.
35. Иван Василев Георгиев – 1999 – 2007 год. – построена е новата черква в центъра на селото и паметник на загиналите във войните.
36. Веселин Николов Петков (Режов) – избран 2007 год.

След 1989 год. кметовете се избират чрез демократични избори пряко от избирателите. Кандидатират се не по-малко от четирима кандидати. Това предполага избор на най-подходящата кандидатура.

През всичките години на избори за кметове са избирани и общински и кметски съветници, които подпомагат кмета при вземане на решения. Когато имаше окръзи, се избираха и окръжни съветници. За такива от Миланово са избирани Величко Тодоров Зоров и Костадина Петкова Червенкова. Те присъстваха на сесии на окръжните съвети. Сега се избират само общински съветници от различните партии на територията на общината. Квотите на партиите са в зависимост от броя на депутатските места на съответната партия в парламента. Общинският кмет се избира пряко от избирателите на територията на цялата община, а местният кмет се избира от избирателите на съответното населено място.

Събрал и описал Цветана Ангелова Динова
с.Осиково - Миланово – 2008 - 2009 год.